

נראית לך נשואה?
דווקא לא.
לא נשואה!
נשואה, אבל מהיום יותר לא נשואה!
שמע, אני הייתי באליפויות דיסקו עוד לפני שהתחתנתי! בעלי ואני הכרנו באליפות דיסקו.
הוא בא ונרשם עם איזה כספרית מתלמדת אחת מבנק, לאליפות הזוגות.
ראה אותי- נתאהב אנושות. מאוד החמיא לי. התחתנו.
אחרי החתונה גילה שיש לי רשרוש בלב.
אמר לי- יותר את לא רוקדת, שרונה.
אמרתי לו – לא יכולה, זה החיים שלי, האליפויות.
אמר לי- שנתיים לא תרקדי, שרונה, נראה אותך בריאה ושלמה, תירשמי באליפות.
עוברת שנה, לא רוקדת, שנה שנייה, לא רוקדת, שנה שלישית, מתאמנת מתאמנת –
בא אלי הבוקר
אומר לי –את לא הולכת, שרונה.
אמרתי לו- איך אתה יכול להגיד לי שאל תלכי, שאתה יודע שכבר כמה חודשים אני מתאמנת לתחרות הדיסקו?
אומר לי- אני יכול, מאהבה.
אמרתי לו- שהתחתנו, ידעת עלי שאני רקדנית!
אמר לי- שהתחתנו, לא ידעתי שיש לך פרפור בלב!
אמרתי לו- מה הקשר?
אמר לי- הקשר שאת לא הולכת. הקשר, שאני דואג, שאם יקרה לך משהו, אני לא אסלח עצמי עד סוף חיי.
מצד אחד זה החמיא לי. מצד שני זה הגעיל אותי.
אמרתי לו- אני הולכת, ורוקדת, כי החיים שלי, ברשותי.
הוא מאוד התעצב בגללי. וגם בגלל אירועים לאחרונה במקום עבודתו, שהוא מאלף כלבי בוקסר בחוות חיות מיוחדת, וקרה לאחרונה שהכלבים מסרבים לאכול, פתחו כאילו אנורקסיה או משהו והוא עכשיו על כוונת ההנהלה.
נכנסתי בחדר שינה, לבשתי עלי את בגדי הדיסקו.
נכנס אחרי, אמר לי –את לא יודעת מה את עושה לעצמך, שרונה.
עניתי לו- אל תחנוק אותי!
אמר לי- יום אחד תדעי כמה אני אוהב אותך!
לא היה לי כוח לזה, לקחתי את הטווס הכחול ושמתי לו אותו בפרצוף.
זה טווס כחול שאח שלי, אברהם, קיבל מתנה שי לחנוכה מהמפעל, והיפה בטווס, שהזנב שלו החנוכייה, והכתר על ראש הטווס זה השמש. אה? אה?
שמתי לו את הטווס בפנים.
הוא עמד והסתכל עלי, כולו מלא דם עם חתיכת זכוכית כחולה תקועה לו מתחת לעין ואמר לי – יותר טוב שאת פוגעת בי מאשר שתפגעני בעצמך.
צעקתי לו- די. אתה חונק אותי ככה, די!
וברחתי ועשיתי שוטטות בפרדסים, שלא ימצא אותי עד הערב.
אני נולדתי לדיסקו, לא לנישואים, מבין?
שאלת אותי אם אני נשוא. לא אדוני. בכלל לא! אני לשמחתי חופשיה ועצמאית.